

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: **M. B.**, zastoupeného JUDr. PhDr. Jaromírem Saxlem, advokátem se sídlem Údolní 33, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Policie České republiky**, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, Olšanská 2, 130 51 Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2004, čj. SCPP-175/C-207-2004, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2005, čj. 9 Ca 85/2004 - 28,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2005, čj. 9 Ca 85/2004 - 28, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2005, čj. 9 Ca 85/2004 - 28, byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, ze dne 12. 3. 2004, čj. SCPP-175/C-207-2004, kterým bylo žalobci zamítnuto odvolání proti uložení správního vyhoštění s dobou platnosti na 1 rok, tj. od 1. 12. 2004, dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Správní vyhoštění bylo žalobci uděleno rozhodnutím Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Ostrava, Oddělení cizinecké policie Vsetín ze dne 1. 12. 2003, čj. SCPP-1719/OV-IX-2003, neboť při pobytové kontrole provedené dne 25. 11. 2003 v průmyslovém areálu Valašské Meziříčí-Kouty předložil žalobce spolu s cestovním dokladem také doklad o zdravotním pojištění, který byl padělkem.

Žalobce v žalobě uvádí, že nesouhlasí s postupem správního orgánu, který dokládá své tvrzení o padělání dokladu o zdravotním pojištění s logem CORIS, tím, že pracovnice společnosti CORIS Praha označila doklad začínající písmenem „W“ za pravděpodobný padělek a pracovnice CORIS v Moskvě sdělila písemně, že uvedené pojištění je neplatné. Z tohoto nelze dle žalobce jednoznačně dovodit, že doklad o pojištění je padělek.

Dále žalobce namítá, že i pokud by bylo prokázáno, že se jedná o padělek, on považoval doklad za pravý a k předložení falzifikátu tedy nedošlo úmyslně, ba ani vědomě.

Kromě toho byla dle žalobce v průběhu správního řízení řada procesních vad. V řízení o vyhoštění byla přítomna tlumočnice z jazyka ruského, ruský jazyk pro žalobce není příliš srozumitelný, neb jeho rodný jazyk je rusínský a úředním jazykem je ukrajinština. Dále výrok rozhodnutí neobsahuje ustanovení všech právních předpisů, podle nichž bylo rozhodnuto, nebyla totiž uvedena konkrétní ustanovení správního řádu. Žalobce nesouhlasí s odůvodněním správního orgánu, který uvádí jako důvod pro jeho vyhoštění místní problémy v agendě cizinecké policie a dále nesouhlasí s tím, že by zasahoval do výkonu státního orgánu.

Městský soud odůvodnil zamítnutí žaloby tím, že žalovaný správní orgán vycházel při vydání napadeného rozhodnutí ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přičemž jeho skutková zjištění mají oporu nejen ve vyjádření pojišťovací společnosti, ale vychází též z údajů uvedených na dokladu předloženém žalobcem i z tvrzení samotného žalobce a tato zjištění byla posuzována ve vzájemné souvislosti. Důkazy provedené ve správním řízení jsou dle názoru soudu dostatečným a spolehlivým podkladem pro závěr, že žalobcem předložený doklad o komerčním zdravotním pojištění nebyl dokladem pravým, vydaným na něm uvedenou pojišťovací společností a jeho existence tak byla ve smyslu § 119 odst. 1 písm. b) bod 1 zákona o pobytu cizinců správními orgány posouzena jako padělek. Jestliže předmětný doklad, který žalobce při kontrole předložil, není autentickým dokladem o zdravotním pojištění, byl založen důvod pro vyhoštění žalobce ve smyslu § 119 odst. 1 písm. b) bod 1 zákona o pobytu cizinců a nebylo již zákonnou povinností správního orgánu zjišťovat, proč tak žalobce učinil a zda měl či neměl povědomost o tom, že tento doklad není řádným dokladem o pojištění.

Žalobce jako stěžovatel brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, kterou podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., dále jen s. ř. s., tedy z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem, [z obsahu kasační stížnosti však plyne, že stížní námitky jsou podřaditelné důvodům ustanovení § 103 odst. 1 písm. b), neboť stěžovatel namítá vady řízení před správním orgánem, které mohly ovlivnit zákonnost].

Podle stěžovatele soud pochybil, když nepřipustil provedení důkazu účastnickým výsledkem a nepřihlédl ke skutečnosti, že stěžovatel byl ve správním řízení zkrácen na svých procesních právech.

Stěžovatel v kasační stížnosti tvrdí, že nebyl vyslechnut jako svědek k prokázání skutečnosti, že žalovaný porušil zákon tím, že byly všechny výsledky žalovaného vedeny v českém nebo ruském jazyce, neboť soud považoval jeho výslech za nadbytečný. Stěžovatel trvá na tom, že dostatečně neporozuměl tomu, na co byl tázan a co vyjadřovali příslušníci Policie ČR a pod protokoly se podepsal, protože měl strach z důsledků odmítnutí podpisu. Dále stejně jako v žalobě namítá, že správní rozhodnutí trpí vážnou formální vadou, neboť jeho výrok neobsahuje ustanovení všech právních předpisů, podle nichž bylo rozhodnuto, konkrétně správního řádu.

Pro úplnost stěžovatel udává, že nakládal s dokladem o zdravotním pojištění v dobré víře v jeho pravost a neměl možnost si ověřit, zda je toto pravé či nikoliv. Je mu tedy přičítáno k tíži, co sám nemohl ovlivnit, že nevěděl o tom, že doklad o zdravotním pojištění není pravý.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí soudu se zřetelem na důvody uplatněné v kasační stížnosti. Vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Ohledně námitky stěžovatele, že žalovaný porušil zákon, neboť výsledky byly vedeny v ruském nebo českém jazyce a byl mu ustanoven tlumočník z jazyka ruského a nikoliv ukrajinského, se Nejvyšší správní soud ztotožňuje se závěry Městského soudu v Praze, který správně především poukázal na to, že žalobci nic nebránilo v tom, aby v řízení před správním orgánem trval na přítomnosti tlumočníka z jazyka ukrajinského příp. rusínského. Žalobce naopak uvedl, že českému a ruskému jazyku dobře rozumí. Z obsahu protokolů o vysvětlení nevyplývá, že by žalobce nerozuměl všem otázkám. Nemůže obstát ani námitka, že napadené správní rozhodnutí trpí vážnou formální vadou, neboť jeho výrok neobsahuje uvedení ustanovení všech právních předpisů, podle nichž bylo rozhodováno. Tyto závěry jsou v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu vztahující se k těmto otázkám (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, čj. 4 Azs 307/2004 - 63, ze dne 18. 11. 2003, čj. 2 Afs 12/2003 - 216).¹

Nejvyšší správní soud se však neztotožňuje se závěrem Městského soudu, podle něhož bylo důkazy provedenými ve správním řízení nade vší pochybnost prokázáno, že stěžovatel jako cizinec předložil při pobytové kontrole policejním orgánům falzifikát dokladu o zdravotním pojištění. Dle soudu vyplývá tato skutečnost ze zcela jednoznačného sdělení pojišťovací společnosti CORIS Moskva ze dne 27. 11. 2003, které reagovalo na konkrétní údaje obsažené v žalobcem předloženém dokladu o zdravotním pojištění (číslo pojistné smlouvy, jméno stěžovatele jako pojištěnce).

Ze spisu vyplynulo, že za účelem ověření pravosti pojištění nejprve správní orgán učinil telefonicky dotaz u asistenční služby společnosti CORIS v Praze, jejíž operátorka sdělila, že se pravděpodobně jedná o padělek. Dále byl dne 27. 11. 2003 zaslán Cizineckou policií Vsetín e-mail společnosti CORIS Moskva, v němž požádal o sdělení, zda je pojistka č. X, vydaná v Moskvě, dne 11. 9. 2003 na jméno stěžovatele, platná či nikoliv. Bylo rovněž uvedeno, že je třeba i úřední odpovědi dopisem poslaným poštou. Odpověď z téhož dne

¹ Všechna zde uvedená rozhodnutí jsou publikována na www.nssoud.cz

obsahovala informaci, že pojistka je neplatná a podpis „I.“ s přáním všeho nejlepšího. V první řadě je v e-mailu zasláního Cizineckou policií společnosti CORIS chybně uvedeno místo vydání pojistky, jímž nebyla Moskva, nýbrž Kyjev. Ve světle tohoto není zřejmé, z jakého důvodu byla dotazována asistenční služba v Moskvě a nikoliv v Kyjevě, když na Ukrajině je rovněž pobočka společnosti CORIS. V druhé řadě pak tento e-mail s vágním sdělením učiněným blíže neidentifikovatelnou pracovnící asistenční služby, který navíc nebyl později doložen žádaným úředním dopisem, nelze považovat za jednoznačně prokazující neplatnost uvedené pojistky.

Nepřímé důkazy, které soud vzal za podpůrná tvrzení o neplatnosti pojistky, tedy nižší cena pojistky (50 USD) a místo vydání pojistky (Kyjev), které se neshoduje s místem zakoupení pojistky (Svaljava), lze hodnotit i jinak, než jak se domnívá žalovaný. Ze samotné skutečnosti, že žalobce v dřívější době uzavřel pojištění za vyšší částku, nelze dovozovat, že nižší částka v pozdější době u jiné pojišťovny byla podezřelá, správní orgán nezjišťoval žádným způsobem, v jakém rozpětí se v rozhodné době úhrady za odpovídající pojištění pohybovaly. Z okolností, že na pojistce je uvedeno jiné místo vydání, rovněž nelze dovozovat její nepravost, mohlo se jednat např. pouze o výdejnu.

Stěžovatel v průběhu celého správního řízení i řízení před soudem vypovídal shodně, uváděl, že „pojištění“ zakoupil na Ukrajině v městě Svaljava za 50 USD, v přízemním domku vedle autobusového nádraží, kam ho zavedl nějaký člověk a kupovali je tam všichni. Dříve měl pojištění u jiné pojišťovny, za které zaplatil 300 USD. Myslel si, že pojištění zlevnili. Zdůrazňoval opakovaně, že kdyby věděl, že pojištění je neplatné, nekoupil by jej, toto mu však sdělila až policie po jeho předložení.

Nejvyšší správní soud tedy nemůže přisvědčit názoru Městského soudu v Praze, že důkazy provedené ve správním řízení jsou dostatečným a spolehlivým podkladem pro závěr, že žalobcem předložený doklad o komerčním zdravotním pojištění nebyl dokladem pravým, vydaným na něm uvedenou pojišťovací společností.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, proto rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

V novém rozhodnutí rozhodne Městský soud v Praze i o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu